

Corpus Meum

DAMIAN
DZIADOWIEC

postawmy krzyż, trybularz, patenę
a obok kielich, welon i świece
pójdźmy, we wsi już mgły gęste
ktoś wchodzi, choć drzwi zamknięte

człowiek jak żywy, lecz zjawa
ciemna sutanna i skóra blada
ukłeka, święte teksty odprawia
a anioły służą u stopni ołtarza

coś czyta, ruszając swe usta
bez technienia, to kazanie trupa
sów śpiew, co ława, to pusta
i mówi, lecz nikt nie słucha

credo in... – głos zjawie się trzęsie
nie może, choć chce powiedzieć
...unum Patrem omnipotentem
wysłuchaj, bo wierzę wreszcie

hoc est enim corpus meum
sam Bóg, zrodzony przy świecach a w cieniu
podnosi, jak krzyż na wzniesieniu
ite, missa est – koniec już

